

POCHŁUBIĆ SIĘ (11) *vb pf*

pochłubić się (10), **pochłubić się** (1) *ActReg.*

się (9), się (2).

o *prawdopodobnie jasne (tak w po-)*.

inf pochłubić się (9). ◇ *con 1 sg m* bym się pochłubił (1). ◇ *3 sg m* by się pochłubił (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pochwalić się, poszczycić się, poszukać w czymś swej chwały; gloriari PolAnt (11) : Zás mowię/ nie mnimay mię kto bez rozumu być/ á iesli nie/ tedy iáko bezrozumnego przyimiecie mię/ ábym fię y iá máło pochłubił. BudNT 2.Cor 11/16.

pochłubić się z czego przed kim (1): áby fie on [Pan] też przed nim [Bogiem Ojcem] pochłubił s tego łzczepienia swoiego/ á s thego rozmnożenia winnice swoiey. RejPos 59v.

pochłubić się czym (8): RejAp 18; A czymże fie ty słufznie pochłubić małz/ gdyż áni łam wzwiełz gdy w márne sídło małz wpásć oney frogzey łmierci swoiey RejPos 201; Iełlize fie dułzą pochłubić małz/ nie ináčzey iákobyś też vkazał pyęknego więźniá w plugáwey wieży RejPos 228, 228 [2 r.]. Cf Ze zdaniem.

pochłubić się przed kim, przed czym (3): Abowiem by to nędzny człęk obaczyć chciał co pímo o nim powiáda/ á iáko go przeżywa/ iż czym fie pochłubić ma táka bełtia á thákie łprołne łtworzenie przed oczymá Páná swoiego. RejPos 228; ActReg 140. Cf pochłubić się z czego przed kim.

Ze zdaniem przyczynowym [w tym z zapowiednikami: tym (3), w tym (1); aby (po przeczeniu) (3), że] (4): gdyż żaden by też nayleplzego żywotá był/ tym fie pochłubić nie może áby był włtáwicznie praw przed máyęłtatem Páná tego RejAp 45v, 21v; RejPos 72; Mogę się wtym przed wm MM Panem pochłubić ze niemám nikogo naswiecie przeciw komu bymiał [lege: bym miał] złę serce ActReg 140.

Synonimy: pochęłpić się, pochwalić się.

Formacje współrdzenne cf CHŁUBIĆ SIĘ.

EW, (JDok)